

Papirindustrien, og jeg skal ikke fremføre andre Data end dem, han anførte. Det ærede Medlem søgte at gøre gældende, at de forenede Papirfabrikker paalagde Forbrugerne en Skat af omtrent 1 Million Kr., idet den Masse Papir, de afsatte her i Landet, vilde, hvis den havde været indført, have givet Statskassen en saadan Indtægt. Han gik ud fra eller fremhævede i Overensstemmelse med, hvad der er oplyst, at deraf maatte omtrent 200,000 Kr. siges at kompensere Tolden paa Kaa- og Hjelpestoffer, og, sagde han, der bliver altsaa 800,000 Kr. tilbage, som Forbrugerne betale de forenede Papirfabrikker. Det er, sagde han, 30 pCt. af Aktiekapitalen, og det er i hvert Fald over 20 pCt. af den Kapital, der staar i Fabrikkerne. Man maa da ganske naturligt spørge: Har da denne Industri givet sine Aktionærer 20 eller 30 pCt.? Nej, det ærede Medlem fremhævede selv, at den gav 6 pCt, altsaa omtrent 200,000 Kr. Det oplyses nu i de Data, som det ærede Medlem citerede, og som de forenede Papirfabrikker have meddelt, at andre 200,000 Kr. ligefrem ere den Forhøjelse af Arbejdslønnen, som de danske Arbejdere i disse Fabrikker have fremfor de tyske og svenske Arbejdere i lignende Fabrikker. Det er altsaa ganske sikkert Tilfældet, som den ærede Taler vil gøre gældende, om end i mindre Omfang, end han syntes at mene, at der kan siges at gaa et ret betydeligt Beløb til Spilde i denne Produktion, idet der derefter bliver endnu tilbage et ret betydeligt Beløb, der hverken synes at komme Arbejderne eller Kapitalisterne til gode. Jeg vil hertil bemærke, og det gælder vistnok i ikke ringe Grad om al dansk industriel Virksomhed, at det skyldes den Omstændighed, at man her i Landet maa arbejde med en industriel Befolkning, der er mindre produktiv paa dette Omraade end den tyske industrielle Befolkning. Et stort Antal af Arbejderne ere nemlig ganske ny i denne Virksomhed, fordi de have maattet tages fra helt andre Virksomheder, efter som hele den Forøgelse, som vor Industri har faaet i de sidste tyve Aar, har maattet tilvejebringes saa at sige ved Hjælp af industrielle Rekrutter. Det maa erkendes, at vor industrielle Arbejderbefolkning i ringere Grad har det naturlige Anlæg for denne Virksomhed end Arbejderbefolkningen i Tyskland og England, hvor den gennem Generationer har været forberedt dertil, og hvor det saa at sige ligger i Blodet og er tilvant fra den første Begyndelse af. Det kan ikke være andet, end at naar et Land som Danmark skal ind paa at faa en betydeligere Industri udviklet, maa der gaa længere Tid, hvor der maa arbejdes med

mindre øvede Kræfter, og hvor altsaa disses Arbejde bliver mindre produktivt. Om man vil, der gaar her en Værdi tabt. Ja, det indrømmes. Men Konsekvensen vilde være den, at vi overhovedet maatte opgibe en stor Del industriel Virksomhed her i Landet, dersom vi kun ville drive den paa de Omraader, hvor vore Arbejdere ere i og for sig lige saa produktive som de engelske og tyske paa de samme Omraader, og det er givet, at dette vil være det samme som at drive et stort Antal af dem til at vandre ud af Landet, saa vist som Landbruget ikke har Brug for dem i samme Haandevending, som de forlade Industrien. Saa siger den ærede Taler, at Staten kunde jo ligefrem have Raad til med de 800,000 Kr., det ærede Medlem nævnte, at give hver af Arbejderne ved disse Fabrikker en Pension af 1,000 Kr. og derved standse deres Virksomhed. Ja, for det første vil det nu ikke blive Tilfældet, da Arbejdernes Antal er noget større end 800, idet det samlede Antal Arbejdere er over 900. Men dernæst tror jeg, at det ærede Medlem paa dette Omraade begaar akkurat den samme Fejl som den af ham oftere citerede Forfatter, det ærede Medlem for Slagelse (Røedt) paa et andet Omraade, nemlig at han regner med den Indtægt, som Staten vilde kunne faa med de nuværende Toldsatser, naar det, der nu produceres her i Landet, blev indført, medens Forudsætningen for, at det skulde blive indført, jo netop er den, at man nedsætter Tolden saa meget, at Tingen ikke mere kan produceres her i Landet. Det ærede Medlem foreslaar den Told, her omtales, nedsat til godt og vel det halve. Det er da klart, at der i saa Tilfælde ikke vil blive 1 Million til Disposition men i det højeste en halv Million, og saa har man endda fuldstændig tilintetgjort den betydelige Kapital, der er sat i den Industri, som staar uden det mindste Vederlag. Flertallet har paa dette Omraade foreslaaet en Nedsættelse af Papirtolden, som vel maa siges at svare til omtrent 200,000 Kr. Det vil altsaa med andre Ord sige: Vi sige til Papirfabrikkerne: I maa enten se paa forskellige Maader at forbedre Produktionen, saa at I indvinde dette Beløb, eller ogsaa maa I finde jer i, at Aktionærerne faa et mindre eller endogsaa maaske slet intet Udbytte. Men Mindretallet foreslaar Tolden nedsat saa meget, at der ikke blot ikke bliver noget Udbytte til Kapitalen, men at ogsaa det Plus i Arbejdslønnen, ud over hvad tilsvarende Arbejdere faa i Sverige og Tyskland, vil gaa tabt. Det er dette, vi ikke ønske at gaa med til.

Som det forholder sig med denne In-